

Αθανασιάδου, καὶ τετάρτη τὴν παραδοσαν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστηματοῦ Κ. Κ. Ασωπίου.

Ἄλλα καὶ παρὰ τοῖς Εὐρωπαῖς αὐτοῖς δίλγχ, κομίζομεν, συγγράμματα ἐτιμήθησαν διὰ πολλῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων μεταφράσεων δισεν τὸ πονημάτιον τοῦτο. Πλὴν τῆς Ἀγγλικῆς, εἰς ἣν λέγεται ὅτι μετεφράσθη ἐκ τῆς Σινικῆς, καὶ τῆς μυημονευθείστης ἀνωτέρῳ Ρωσικῆς, ιδούμεν διεφόρους Γαλλικὰς καὶ Ιταλικά,, ἔκδοθείσας περὶ τὰ μέσαν καὶ τὰ τέλη τῆς τελευταίας ἔκσταντας ταυτηρίδος ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Αὐγούστῳ, καὶ ἐν Ιταλίᾳ ὑπὸ διεφόρους ἐπίσης ἐπιγραφάς. (1)

Ἐκ τῶν Ἐλληνικῶν μεταφράσεων πληρεστέρα εἴναι ἡ τοῦ Κ. I. Ἀθανασιάδου διότι, παρὰ τὸ Α'. βιβλίον τὸ διποτὸν μόνον μετέφρασαν δῆλοι οἱ ἄλλοι, ἔξεδωκε καὶ τὸ Β., ὃπου γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν γένει, περὶ τῶν φυσικῶν καὶ ἡθικῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, καὶ περὶ τινῶν ἄλλων ἀντικειμένων, προσθεῖσα συγχρόνως καὶ τὰς ἐκ Περικίου ἐπιστολὰς τοῦ Ἀγγλοῦ μεταφραστοῦ, καὶ δισας ἄλλας εἰδῆτεις ἐπορίσθη περὶ τοῦ συγγράμματος.

Άλλα πίθεν ὁ τόσος ἡσηλος περὶ τὴν διάδοσιν τοῦ; ἦτο ἄρα τὸ μόνον βιβλίον τὸ διποτὸν ἐράνη τῷ κατερῷ ἐκείνῳ περιέχον τῆς παραγγέλματα;

Εὖν δὲν ἐφοδούμεθα μῆπως ὁ τελευταῖος Ἐλλην μεταφραστὴς κατακρίνῃ ἡμᾶς ως χέσοντας μύρον ἐπὶ φακῆ, ἥθελομεν ἐκφράστει τὴν γιώμην διτι, τὸ ἀποφθεγματικὸν, τὸ παραγγελματικόν, τὸ νευρῶδες αὐτὸτῆς συγγραφῆς, ἡ τέχνη. δι' ἣς συνεχωνεύθησαν ἐντὸς τῶν στενῶν δρίων εὐαριθμῶν τινῶν στίχων ἔννοιαι ὑψηλεὶς ἡθικῆς, ἐκρίθη ἐκ τῶν καταλληλοτέρων μέσων δι' ὃν κατεπολιμεῖτο τότε ἡ ἀκμά, οὐσα ἀκολασία τῆς Βολταϊρικῆς σγαλῆς.

Παρὰ τὸν λόγον τοῦτον συνέτρεξεν Ἰσως καὶ ἡ ἐπιμύμια τοῦ νὰ καταστῇ κοινὸν ἐν Εὐρώπῃ σύγγραμμα ἀνῇ κονεῖς τὴν φιλολογίαν τῆς Κίνας, σὺ τινὸς τὴν ἀνακάλυψιν συνάδευταν περιεάσεις περίεργοις καὶ μυτηριώδεις.

Ο τότε αὐτοκράτωρ τοῦ Οὐρανίου Κράτους, μαθὼν διτι μεταξὺ τῶν ἀρχείων τοῦ Μεγάλου Λάμα εὑρίσκοντο χειρόγραφα πολύτιμα καὶ παναργαῖα, ἐστειλε πρὸς αὐτὸν καθηγητὴν τινα Καΐτρου τὸ δνομα, μετὰ πομπῆς μεγαλοπρεπεστάτης καὶ δώρων πολυτίμων, καὶ δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς καθικέτευε νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ κὰ πέσῃ πρηγής πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Αὐτοῦ ἕψηλῆς ἀγιωτητῆς, καὶ νὰ ἐρευνήσῃ τὰ ἀρχεῖα.

Μεταξὺ τῶν ἀνευρεθέντων βιβλίων, σοφώτατον ἐκρίθη τὸ προκείμενον· ἦτο δὲ γεγραμμένον διὰ τῶν χαρακτήρων τῶν ἀρχαίων Βραχμανῶν καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἐξ ἣς μετεφράσθη εἰς τὴν Σινικὴν. Ο ἀνακαλύψας καθηγητὴς, ως καὶ οἱ ἄλλοι σοροί, δὲν συμφωνοῦσι περὶ τοῦ συγγραφέως· οἱ μὲν εἰκάζουσιν διτι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Κουμφουκίου αὐτοῦ, οἱ δὲν ὑπὸ τοῦ Λασκίωνος, καὶ ἄλλοι ὑπὸ τοῦ δεινοῦ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ βραχυλόγου γυμνοστοφιστοῦ Δανθάμιος,

διελέχθη πρὸς Ἀλέξανδρον, κατὰ Πλούταρχον, διελέχθη πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν.

Ἐκ τῶν Ἐλληνικῶν μεταφράσεων, αἱ μὲν δύο πρῶται, ἀξίαν μόνην ἔχουσι τὴν φιλογένειαν τῶν μεταφραστῶν, αἱ δὲ ἄλλαι δύο εἰναι καὶ εὐληπτοὶ καὶ εὐφραδεῖς.

— 0 —

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Τύπος Ν. Σαριπόλου.

Δημοσιεύοντες τὴν ἐπομένην πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν τοῦ Κ. N. Σαριπόλου, λυπούμεθα διότι ἀντὶ νὰ γράψῃ δ. τι εἶγε νὰ εἴπῃ ὑπὲρ τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ, ἀκρήτησε τὴν δημοσίευσιν τοῦ διόγκωτος τοῦ ἐπικριτοῦ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπικρίσεις τὸ δνομα τοῦ λαλοῦντος ἡ τοῦ γράφοντος ἔχει βεβχίως πολλὴν ἀξίαν, διότι πολλάκις ἐπὶ πολιτικῶν, τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, λεγόμενον ὑπὸ τούτου ἡ ἐκείνου, ἔχει ἡ δὲν ἔχει βαρύτητα· ἀλλ' ἐπὶ τῶν φιλολογικῶν συζητήσεων, τὸ πρόσωπον τοῦ λέγοντος εἶναι, νομίζουμεν, ἀδιάφορον· τὸ λεγόμενον εἶναι δρῦτα ἡ δρῦ; τοῦτο εἶναι τὸ κύριον ζήτημα.

Πρὸς τὰς Κυρίους Συντάκτας τῆς Παγδώρας.

Ἐπειδὴ ἐγκρατέστερος ἐμοῦ περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ πολιτικὴν ἐπιστήμην ἐπιδεικνύεται· διὸνώνυμος ἀρθρογράφος τοῦ ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τῆς Παγδώρας πλήρους χλευαχτῶν κατὰ τοῦ συγγράμματος μου ἀρθρου, προσκαλεῖται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ δνομα του, διπος γνωρίσωτε πάντες πρὸς ποῖον μάχομαι, διότι ἀείποτε ἐμίσητα τὸ σκότο; καὶ τὸν ἐν σκοτίᾳ πόλεμον. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν θέλει πράξει τοῦτο βεβαίως, διότι γνωρίζει ὅτι μόνη τοῦ διόγκωτος αὐτοῦ ἡ δημοσίευσις θέλει τὸν καταδικάσει.

Ἄγδὲν ἐπαντῶ σήμερον ἐκτενέστερον, αἴτιον εἶναι, πρῶτον διότι πρὸς διορθώσεις τυπογραφικῶν παροραμάτων, τὰ ὅποια διστυχῶς ἀνέβαλον νὰ σημιωτῶ μεχριστοῦ καὶ διεύτερος δημοσιεύσῃ τόμος, τί ἀλλο; ἀπαντήσω δύναμαι εἰμὴ ὅτι θέλω συντάξει δισσον οἴδην τε ἀκριβῆ αὐτῶν ἐλεγχον εἰς τὸ τέλος τοῦ συγγράμματος; δύτερον δὲ πρὸς ἐκεῖνα τὰ χωρία τὰ ὅποια κολοβόνων ἀποσπά τῆς θέσεως των μὲ προαιρεσιν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ ἀλλην ἔννοιαν, παρὰ τὴν διποίαν ἐν τῷ σώματι τῆς συγγραφῆς ἔχουσιν, τί ἀλλο δύναμαι ν' ἀπαντήσω εἰμὴ νὰ παραπέμψω εἰς τὰ μέρη νοῦ βιβλίου ἔνθα ἀρμόζουσι, καὶ τὰ διποῖα δὲν ἡδυνήθη νὰ ἔννοιήσῃ ὁ ὑπὲρ τὴν κοηπίδα κρίνων με ἐπικριτής;

Τὸ σύγγραμμα μοι εἶναι εἰς πολλῶν τὰς χεῖρας, ως δὲ μία χειριδών ἔχει οὐ ποιεῖ, οὗτως οὐδὲ δεῖ εἰς καὶ μόνος κατ' ἐμοῦ γράψας φιλόψωσας, διστις Ἰσως καὶ ιδίους καὶ καθ' ὑφῆγησιν σπουδαίους δρῦς λόγους διὰ νὰ μισῇ, δὲν θέλει μεταβάλεις οὐδὲ κατασιγάσει τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκρρασθεῖσαν ἤδη εὑμενῆ κρίτιν τῶν δημοσιογράφων, καὶ τῶν συναδελφῶν μου καθηγητῶν, τῶν πολὺ τοῦ κατηγόρου κατὰ πάντα κρειττόνων. Ἀλλὰ δεδότι διτι καὶ ἐγὼ διὸν τὸν καρπόν τοῦ, τὴν συγγράφων μάλιστα ἐπὶ ὑλῆς ἐφ' ἣς καὶ αὐτοὶ οἱ δοκιμώτατοι νὰ γράψωσιν ἀπέσχον, διὸνώνυμος διμος κατήγορος εἰς βιβλίον ἐκ 138 σελίδων δὲν εὔρει ἀρχής τι καλὸν νὰ ἐπαινίσῃ, διπος κατεύψῃ δικιστοῦ τὸ κατ' ἐμοῦ πάθος του, ἡ μόνον τὰ κακὰ

(1) Il Bramino inspirato, Βερολίνον 1752, ἀριθμοῦς 19 ἀνελθεῖ τοῦ βασιλίου Φερδινάνδου. Manuel de l' honnête homme, ou Maximes nécessaires en tous lieux et en tous lieux, Αὐγούστου 1768. Τύπος τὴν αὐτὴν συγγραφὴν συντάξει διὰ τῆς Εισαγγελίας. Economie de la vie civile, traduction de l' Anglais, par Mme. la Comtesse de Ritter, κτλ. κτλ.

τῶν διδών μὲς δρακτά Ἀργού ἀνερευνᾶ πόρος δὲ τὰ
καλὰ ἀμβλυωπεῖ; Πῶς λοιπὸν δὲν συστέλλεται νὰ
ζητῇ καὶ ἔξετάλη τὰ κακὰ καὶ ν' ἀγνοῇ τὰ καλά;
Τοιοῦτον ἄρχ γε εἶναι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀμερολήπτου
ἔπικριτοῦ τὸ εὐγενές ἔργον; ὅχι βεβαίως; ἀλλὰ καὶ τὸ
ὑρος τοῦ λόγου κακῶς τὴν ἔχθραν αὐτοῦ ὑποκρύπτει.

Ἐπιμένω δικαὶος δὲν οὐδόλως ἔξηλεγξέ με ἀμαρ-
τάνοντα εἰρήνη περὶ λεξίδιά τινα, ὡν ἀλλα μὲν μετ'
ἀλλων ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῶν παροραμάτων θέλουσι διορ
θωθῆ, ἀλλα δὲ ἐκαινοτόμητα, ὡς καὶ ἐν τῷ προλό-
γῳ μου λέγω, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστήμης. Διὰ
τὰ κατὰ τὴν φαντασίαν του σφάλματά μου τὸν πα-
ραπέμπω εἰς τοὺς εἰδικούς. Καθηγητὰς τῆς φιλο-
σοφίας δικαίωσιν αὐτὸν δικαίωσιν αὐτοῦ οὐδόλως ἐννόησε τὰ
καὶ ἐμοῦ γραφέντα;

Ἄλλ' ἐπαναλέγω δικαὶος δὲν ὄνομα τοῦ κατηγόρου ἢ
δημοσιευθῆ ἄρκει καὶ μόνον πρὸς ἀπολογίαν μου.

Καὶ δικαὶος τότε ὑπόσχομαι, Κύριοι Συντάκται, νὰ
ἐπικαλεσθῶ ὑμᾶς νὰ δημοσιεύσητε μίαν ἀλλην ἀπάν-
τησίν μου εἰς τὴν Θέλω ὑπερασπισθῆ τὰς ἀρχας μου
καὶ ἀποδεῖξει πότον τολμηρὸς εἶναι ὁ ἀνθρωπὸς
ὅστις ἐπεγειρίσθη νὰ ἐπικρίνῃ βιβλίον τὸ δικοῖον οὐ
δόλως ἐννόησεν· μη δὲ τούναντίου κρίνῃ φρόνιμον καὶ
μετὰ τὴν πρόσωλησίν μου ταύτην νὰ σιωπήσῃ
καὶ νὰ κρυψῇ ὅπο τὸ ἀνώνυμον, τότε ἀλλην ἀπάντη-
σιν δὲν ἔχω νὰ δώσω πρὸς αὐτὸν εἴμην τὴν τοῦ Μιρα-
βοῦ, ἢ ἀραιοῦται περιέχωνται (οὗτοι μεταφράσ-
ται τὰ *sont vomies* διότι τὴν κακολογίαν ἀείποτε
ἀπέφυγον) εἰς ἀρώτημά την *Mirabellum*, δι τίμος
ἄγθρωπος δὲν προσέχει· καὶ τὰς καταγρορεῖ. *Si les injures sont vomies dans un écrit anonyme, un honnête homme n'y prend pas garde et les meprise (α).* Ιδοὺ αἱ ἀρχαὶ μου καὶ δὲν θέ-
λω παρεκκλίνει αὐτῶν, διότι μετὰ τὴν ἀπάντησίν
μου ταύτην πᾶς ἐχέφρων δύναται γνωρίζων με ἢ τὸ
βιβλίον μου ἀνὰ γείρας ἔχων νὰ κρίνῃ ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
καὶ τὸν ἐπικριτοῦ μου.

Παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ καταχωρήσητε τὰς διλήγακταύτας
λέξεις εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φυλλαδίον τῆς Ηανδώρας.
Αθηνῆσε τῇ 9 Μαρτίου 1851.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ

Καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ καὶ τοῦ τῶν ἐ-
θνῶν δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

ΤΗΟΒΡΙΧΙΟΝ ΣΚΑΦΟΣ. Εἰς Γάλλος, Ἀλέξανδρος κα-
λούμενος, ἐφεῦρετ τούτοις ἐν Ἀμερικῇ ὑποβρύχιον
σκάφος, οὐ λέγεται ὅτι μεγάλη θέλει εἶσθαι ἡ εὐχρη-
στία. Τὸ σκάφος τοῦτο ἔχει περίπου τὸ σχῆμα ὥστη,
μῆκος 33 ποδῶν, καὶ τὸ μέγιστον ὅψις σχεδὸν 9,
γωρητικότητα δὲ 36 τόνων, καὶ βάρος 18,000 λι-
τρῶν. Εἶναι δὲ κατεσκευασμένος ἀπὸ αἰθηρᾶ πέταλα,
ἔχοντα πάχος 1 1/2 γραμμῆς, καὶ διαιρεῖται ἐσω-
τερικῶς εἰς δύο διμάτια ἀντίστα, ὅν τὸ μὲν ἔλασσον
διὰ τὸ πλήρωμα καὶ τὰς μηχανὰς, τὸ δὲ μεῖζον, δίγυρα
καὶ αὐτὸ διαιρούμενον πάλιν, περιέχει μίαν μὲν διαι-
ρεστην κενήν, διποὺ δι' ἀντίλιας εἰσμούεται ὑδωρ, ὅταν

εἰναι ἀνάγκη, ἀλλην δὲ εἰς τὴν ἀντίλιας πάλιν συμ-
πυκνωθεῖται ὁ ἀναγκαῖος ἀήρ εἰς τὴν ἀναπνοήν καὶ εἰς
τὰς κυνήσεις. Ὁ θάλαμος τοῦ πληρώματος ἔχει θύραν
μὲν ἵστη μὲν τὴν περιφέρειαν ἀνθρωπίνου σώματος, ἀ-
νωθεν δὲ διελίνους φρεγγίτας.

Τὸ πλοιόν τοῦτο τιθέμενον εἰς τὸ ὑδωρ, ἐπιπλέει ὡς
ἐκ τῆς σχετικῆς του βαρύτητος. Ἐκπέραθεν δικαὶος
ἔχει πρὸς τὰ ἔξω θέσεις ἐφ' ὧν ἐπιτίθεται βαρὺ ἔρ-
μα, δι' οὗ εὔκόλως καταβυθίζεται· αἱ θέσεις δὲ αὗται
διὰ προχείρου μηχανισμοῦ κινοῦνται ἐκ τοῦ ἐντὸς, καὶ
τὸ ἔρμα πίπτει κατὰ βεβύλησιν τοῦ πληρώματος. Τὸ
ἔρμα δικαὶος τοῦτο δὲν ἀρκεῖ διποὺς βιθίση τὸ πλοιόν
μέχρι τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ποταμοῦ, ἀλ-
λα πρὸς τοῦτο πληρεύεται βιθύμηδὲν ὑδατοῦς ἢ ὑδροθήκης,
καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ καταβιθίζει τὸ πλοιόν βραδέως.

"Δικαὶος δὲ φθάσῃ εἰς τὸν πυθμένα, ἢ ἀντίλια ἐκ τῆς
ἀεροθήκης ἀντλεῖ εἰς τὸν θάλαμον τοῦ πληρώματος
ἕρα διότος ἀρκεῖ διποὺς διὰ τὸ βάρους του κρατῆ εἰς
ἰσοζυγμίαν τὸ ἔξωθεν ὑδωρ καὶ τὸ ἔρμαδίζει ὑπερεύ-
ση, ἀπαραλλάκτως ὡς διταν βιθύμωμεν εἰς ὑδωρ ἀνε-
στραμμένον παῖνόν ποτήριον, τὸ ὑδωρ ἀρ δικαίωση
τὸν ἐν τῷ ποτηρίῳ ἀέρα δισσὸν ἐνδέχεται, δὲν προχω-
ρεῖ πασαίτέρω. Μετὰ ταῦτα ἀφαιρεῖται δύο πλάγιαι
τοῦ θαλάμου θύραι, καὶ γωρεῖς νὰ εἰσέλθῃ τὸ ὑδωρ, τὸ
ελήρωμα δύναται εὔκόλως νὰ βλέπῃ τὸν πυθμένην, καὶ
νὰ ἐργάζηται εἰς αὐτόν. "Λιν δὲ θέλη νὰ μετακινήσῃ
τὸ πλοιόν, τοῦτο κατωρθίσται εὐκόλωταν δι' ἔλικος ὑ-
παργούσης ἐντὸς τοῦ θαλάμου, καὶ θή δύναται νὰ
στρέφῃ εἰς μόνος αὐθίρωπος. Κατὰ τὸ ληφθέν ἐφόδιον
ἀέρος τὸ πλοιόν, περιλαμβάνον ἐξ ἀδρας, δύναται νὰ
μεινῇ ὑποβρύχιον δύο, τέσσαρες ἢ καὶ ἕξ ώρες. Απλου-
στάτη δὲ γημική παρασκευή καθαρίζει τὸν ἀέρα δι-
τις θέλει διαρθρεῖ διὰ μακροῦς δικαιονής εἰς τὸν τυ-
μένα. "Δικαὶος δὲ οἱ δύται θελήσωσι νὰ ἀναβάσσουν εἰς
τὴν ἐπιφύλαξιν, διὰ τὴν ἀντίλιας πάλιν κενοῦσσαν τὴν
ὑδροθήκην, καὶ τὸ πλοιόν ἀναβαίνει βιθύρηδόν. "Αὐ-
θιρως αἰσθανθῶτε τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναβάσῃ ἀμέσως,
ρίπτουσι τὸ έρμα, καὶ ἡ ἀνάβασις γίνεται στιγμιώτως.

"Εννοῖται πότας φρελείας ὑπόσχεται ἢ εφεύρεσις
αὕτη. Ο πυθμήν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν θέλει
γίνει βιτό, δις ἢ ἐπιφάνεια τῆς ἔηρας, καὶ οἱ καταπο-
νητέρωνες θηταροὶ θέλουσιν ἀποδίδειν δικαίωμας εἰς
τοὺς ἀνθρώπους εἰς αὐτὸν δὲ θέλει προσθέτεις ἢ θά-
λασσα καὶ τοὺς μαργαρίτας της καὶ τοὺς λοιποὺς θη-
ταρούς της, καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι περὶ τῶν ἀφ-
γάνων βιθῶν τῶν διδάστων θέλουσι διευκολυνθῆ καὶ αὐταί.

— ΑΠΑΓΕΩΝ. Η αἰτινομία τῆς Ἀγγλίας συνέλα-
βεν ἐσχάτως ἀπατεῶνα, δισπις ἐπεκαλεῖτο Λοχαγὸς
Ρουδλέ, καὶ ἔην μετὰ μεγίστης πολυτελείας. Η
κατ' οίκον ἔρευνα ἀνεκάλυψε παρ' αὐτῷ βιβλίον, ἐν
ῷ εἰσὶν ἐγγεγραμμένα τὰ ἐτήσια ἀποτελέσματα τῶν
μνόμων κεχρῶν του. Κατ' αὐτὸ δικαίωμας Ρουδλέ
ἐπέρδιζε κατ' ἑταῖς ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1850
κατὰ μέσον δρον ἀναγιλίας λίρας ἦτοι 28,000
δραχ. Καὶ διπλος του δὲ, καὶ αὐτὸς ἦτον ἀπάτη
καὶ τάση ἦτον ἡ προπέτεια του, ωστε ἐπόλιμπος,
φειδῆ τολήμη ἐνδυθείς, νὰ παρουσιασθῇ ποτὲ ὡς ἀ-
ξιωματικὸς εἰς τὸν Βασιλέα Γουλέλδον Δ'. —